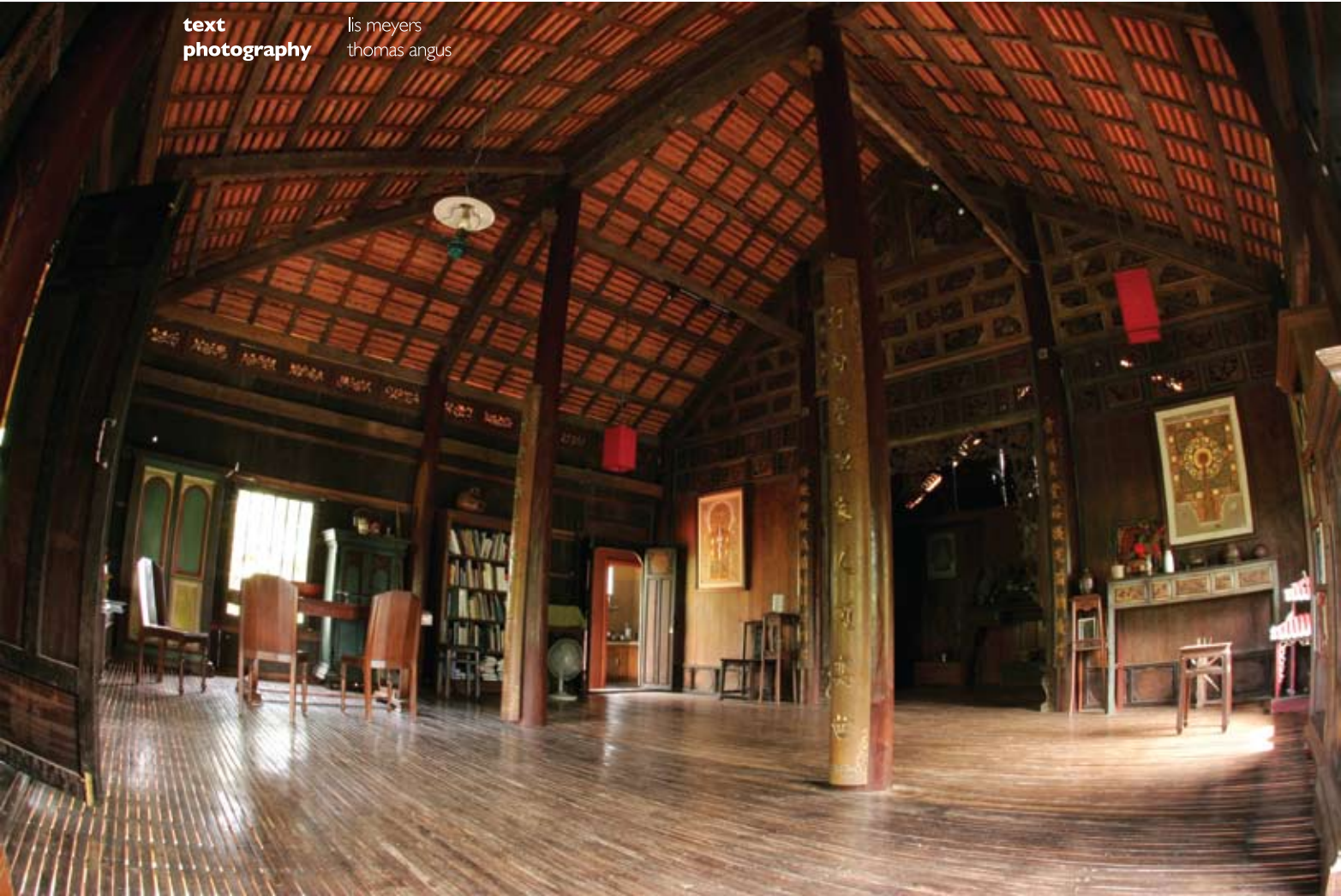

text
photography
lis meyers
thomas angus

Architect Hok Sokol initially came across the house in 2003 while doing research for a book on traditional, Cambodian, wooden houses. The same family had inhabited the structure for 80 to 90 years and three generations. Constructed with five different types of Khmer timber, it was built in the rare style of Phteah Rang Daol, possessing a long protruding roof that extends from the house onto the veranda, instead of the more common right-angled Khmer roof. With exquisite detailing and carving, Sokol knew that it was quite special.

Two years later, the house's owner contacted Sokol and asked if he wanted to buy it, warning that otherwise the house would have to be destroyed. Sokol had been aware that his friend, Darryl Collins, had been looking to move. Darryl, an Australian art historian, was an avid admirer of Khmer architecture. He had co-authored a book on Khmer architecture of the 1960s which Sokol had assisted on. When Darryl saw the house and instantly wanted it for his own, Sokol realized there was no choice but to transport it.

ស្ថាបត្យករ ហុក សុកល ឃើញផ្ទះនេះជាលើកដំបូងនៅឆ្នាំ២០០៣ ខណៈពេលកំពុងធ្វើការស្រាវជ្រាវសម្រាប់សៀវភៅមួយក្បាល ស្តីពីផ្ទះខ្មែរបុរាណដែលធ្វើពីឈើ។ មនុស្សបីជំនាន់ក្នុងគ្រួសារតែ មួយបានរស់នៅក្នុងផ្ទះនេះអស់រយៈពេលពី៨០ទៅ៩០ឆ្នាំ។ សាងឡើងដោយឈើខ្មែរប្រភេទ ផ្ទះនេះកសាងជារចនាបថ ផ្ទះរោងដៀលដឹកម្រមួយ ដែលមានដំបូលលយចេញយ៉ាងវែងមក លើរាងហាល ខុសពីដំបូលខ្មែរទូទៅដែលកែងនៅជ្រុងខាងស្តាំ។ ជាមួយនឹងក្បាច់រចនាម៉ឺន លោក សុកល ដឹងថា វាពិសេសខ្លាំង ណាស់។

The House That Flew

ផ្ទះដែលបានហោះ

Darryl Collins's new home sits 2 kilometres from central Siem Reap facing a small canal. Yet in early 2006 the house had been located on a tiny island off Kampong Cham. "Impossible," one might say. But while this house did not fly, it was floated, boated, driven, and carried to its new home.

ផ្ទះថ្មីរបស់លោក ដារីល ខូលីន មានចម្ងាយ២គីឡូម៉ែត្រពីទីរួមខេត្ត សៀមរាប បែរមុខទៅព្រែកតូចមួយ។ ប៉ុន្តែកាលពីដើមឆ្នាំ២០០៦ ផ្ទះនេះស្ថិតនៅលើកោះតូចមួយនៅខេត្តកំពង់ចាមឯណោះ។ គេអាច និយាយថា "មិនអាចទៅរួចទេ"។ ប៉ុន្តែ ខណៈពេលដែលផ្ទះនេះមិន បានហោះនោះ វាត្រូវបានគេបណ្តែតទឹក ដឹកតាមទូក និងដឹកតាម ឡានទៅកាន់ទីតាំងថ្មីនេះ។

ពីរឆ្នាំក្រោយមក ម្ចាស់ផ្ទះនេះបានទំនាក់ទំនងមកលោក សុកល ហើយសួរថា តើគាត់ចង់ទិញផ្ទះនេះទេ ដោយប្រាប់ថា បើមិន ដូច្នោះទេ ផ្ទះនេះនឹងត្រូវគេកម្ទេចចោលហើយ។ លោក សុកល ដឹងថា មិត្តភ័ក្ត្ររបស់គាត់ លោក ដារីល ខូលីន កំពុង តែចង់ផ្លាស់ ទីលំនៅ។ លោក ដារីល ដែលជាប្រវត្តិវិទូសិល្បៈអូស្ត្រាលី គឺជា អ្នកកោតសរសើរស្រលាញ់ស្ថាបត្យកម្មខ្មែរដ៏ខ្លាំងក្លាម្នាក់។ លោកបាននិពន្ធរួមគ្នាសៀវភៅមួយក្បាលស្តីពីស្ថាបត្យកម្មខ្មែរ នានាសរុប៧០០ ដែលលោក សុកល បានជួយក្នុងការងារនេះ។ នៅពេលដែលលោក ដារីល ឃើញផ្ទះនេះ ហើយភ្លាមៗចង់បាន វាជាកម្មសិទ្ធិ លោក សុកល ដឹងថា គ្មានជម្រើសទេ ក្រៅពីដឹកវា។

